

## Singurătate

Rolea Nicolae

---

S-a pornit în suflet vântul peste frunzele durerii,  
Eu, în pântecul odăii, m-am pitit de iarna grea  
Și din strachina ciobită iau cu lingura tăcerii  
Ciorba plină de tristețe din singurătatea mea.

Florile iubirii, stinse, fug în toamnă din câmpie,  
Gândurile-s văduvite de vărtecul balsam,  
Din ținuturi friguroase, doar c-o mătură târzie,  
Cineva, dar nu știu cine, bate ușurel în geam.

Nu deschid ușa-ndoielii, balamaua ruginită  
Ar trezi în mine zorii printr-un scârțâit pahui,  
Dar s-a furișat, mișelul, și-n oglinda răstignită  
Zăresc omul de zăpadă că-mi lasă peruca lui.

Crivățul pornit din zare a rupt aripa visării,  
Ard și fulgii amintirii cu rochițele de nea,  
Eu, din strachina ciobită, iau cu lingura tăcerii  
Doar piftia închegată de singurătatea mea.

12.12.2016